

Landsthinget gjorde Forslag med Hensyn til Antallet af Medlemmer til det Fællesudvalg, som skal nedsættes; det vil erindres, at Antallet af Landsthinget er foreslaaet at skulle være 5. Hvis Ingen ytrer sig derimod, tør jeg antage, at Thinget tiltræder dette Forslag. (Ophold.) Det er saaledes billiget. Jeg skal da paa Dagsordenen for det næste Møde sætte Valget af de 5 Medlemmer, der, som jeg formener, alle vilde være at vælge i Thinget.

Man gik dernæst over til det næste Nummer paa Dagsordenen: Spørgsmaal, om det af Rigsdagsmændene for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Spandet) og Præsto Amts 2den Valgkreds (Schack) indbragte Forslag til Lov om nogle Forandringer i Tjenesteforholdene maa nyde Fremme.

Spandet: Det Lovforslag, som jeg i Forening med en anden æret Rigsdagsmænd har indgivet, bestaaer, som det vil sees af de omdeelte Aftryk, af 3 Paragrapher. Den første gaaer ud paa at tilveiebringe en Lighed imellem Bondestanden og andre Stænder. For Dieblikket bestaaer den Bestemmelse, at ethvert ugift Fruentimmer og enhver ugift Mandsperson af Bondestanden, som er under 28 Aar, ikke maa ernære sig uden ved at tage fast Tjeneste; en lignende Tvang bestaaer ikke for andre Stænder, og jeg troer derfor, at det efter vore nuværende Forhold vil findes, at dette Forhold ikke længere bør bestaae. Lovgivningen overholdes vistnok i Almindelighed ikke i denne Henseende; men den kan dog overholdes; det kan være Tilfældet, at enkelte Politimestere, enten af Bildfarelse eller af Chicane, kunne faae Lyst til at overholde den; jeg troer derfor, at Thinget vil være enig med mig i, at den bør ophæves. Den anden Paragraph angaaer Affkaffelsen af corporlig Straf, som endnu bestaaer paa Landet, men ikke i Kjøbstæderne. Med Hensyn til Tjenestefolk, som forlade deres Tjeneste i Utide, skal, efter Forordningen af 25de Mars 1791 om Politievæsenet paa Landet, et Tyende paa Landet, som i Utide forlader sin Tjeneste, foruden at have et halvt Mars Løn forbrudt, hensættes i offentlig Arbejde indtil 3 Maaneder; efter Forordningen af 12te Juni 1816 er Straffen nu forandret til Fængsel paa Bånd og Brød

i 15 Dage, men det er dog en større Straf end den, der er fastsat for første Gang begaaet Tyveri, som kan være kun 10 Dage. Men dertil kommer, at denne Straf paalægges under en privat Sag; i første Instants behandles disse Sager som private, og der gjælder Regelen, at den, som tier, taber i alle Retter, altsaa, naar Tjenestetjyendet ikke forsvarer sin Sag tilstrækkeligt, saa kan det uskyldigt blive dømt. Efter en Forordning af 1840 kan Sagen rigtignok appelleres som Justitsfog, men, naar Sagen kommer til Overretten, saa gjælder den Proces, som har fundet Sted i første Instants, altsaa kunne de Indsigelser eller Benægtelser, som der ere forsømt at fremsættes, ikke fremsættes i anden Instants; om Overretten altsaa tydeligt seer, at den Dømte er uskyldig dømt, saa kan den alligevel, efter de Regler, som nu følges, ikke afstige anden Dom. Jeg troer, at dette er en ny Grund, som burde bevæge os til at forandre denne Bestemmelse. Den Straf, som bliver tilbage, nemlig at have forbrudt et halvt Mars Løn, der efter Udfæstet skal kunne affones ligesom en anden Mulct, synes ogsaa at være en tilstrækkelig Straf for den her omtalte Forseelse. Jeg maa bemærke, at jeg i forrige Samling havde indgivet et Forslag omtrent af samme Indhold, men med endnu en Paragraph til, der gik ud paa, at alle Straffe for Brud paa Tyendecontracter burde affkaffes. I Almindelighed straffes Brud paa private Contracter ikke, men den, som bryder samme, skal erstatte den Skade, som seer derved; det Samme synes at kunne være tilstrækkeligt, naar Tjenestetjyendet har fæstet sig, men ikke kan tiltræde Tjenesten, fordi hun enten kan behøves i Familien, naar f. Ex. den Baagjældendes Moder er død og Faderen da ikke kan undvære hende, eller fordi hun bliver gift eller faaer en mere fordeelagtig Tjeneste. I sige Tilfælde er det rimeligt, at hun ikke vil tiltræde Tjenesten, og det skal Den, som hun tjener, naturligviis ikke tabe ved; men han synes heller ikke at skulle vinde derved, men det gjør han efter den nu gjældende Lovgivning, thi saa skal hun betale Mulct, foruden at hun skal straffes. Den 3die Paragraph gaaer ud paa at affkaffe Huustugt for voksne Tjenestetjyender, paa at bestemme, at legemlig Revselse